Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26146
Copyright: Admont, Benediktinerstift

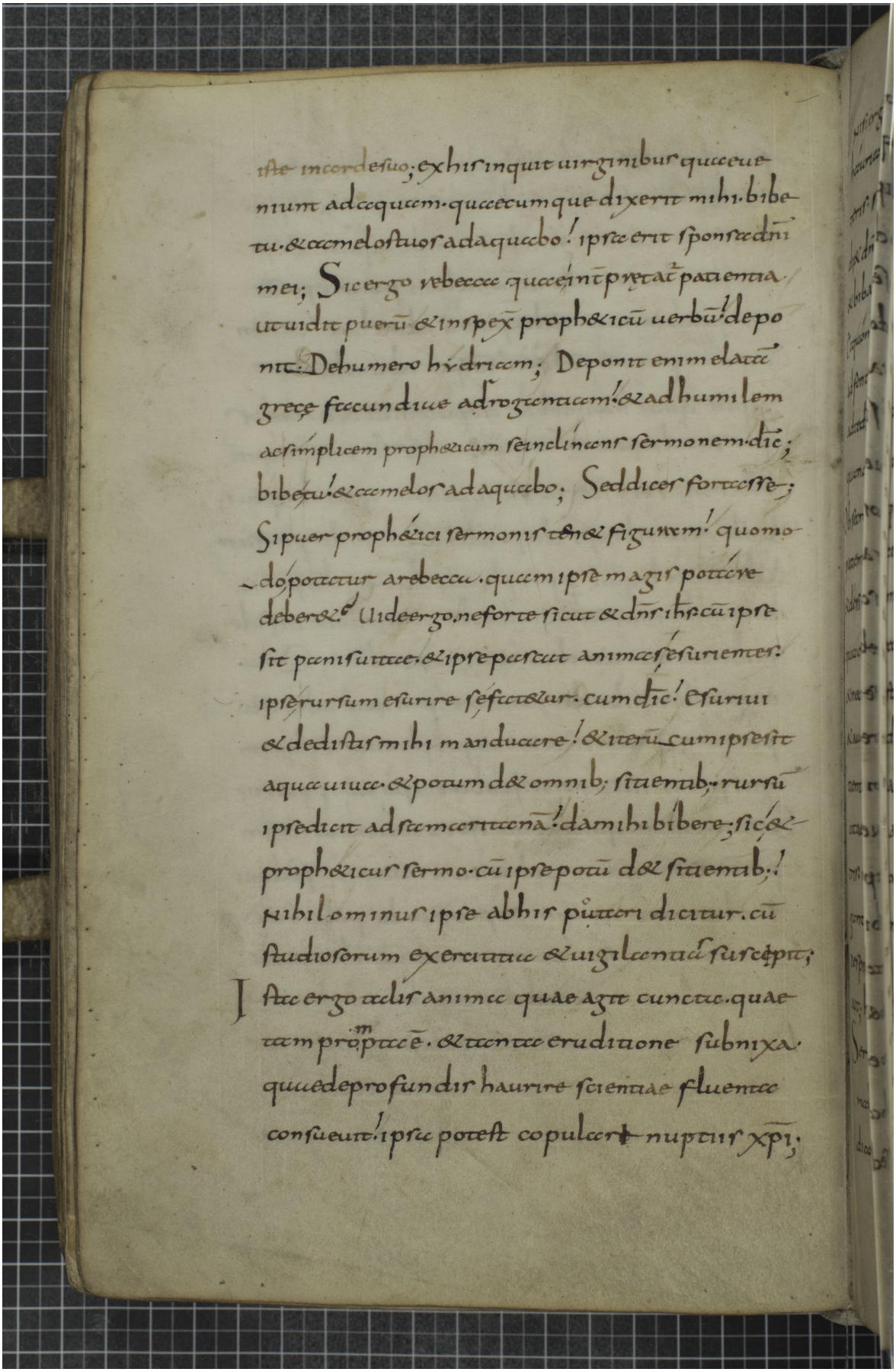

iste incordesuo; exhis inquit uirginibus quaecuu-
niunt ad aquam. quaecumque dixerit mihi. bibe-
tu. & camelos tuos ad aquabo. ipse erit sponsa dni
mei; Sic ergo rebecca quae int pretat patientia
ut uidit puerū & inspex prophaicū uerbū depo
nit. De humero hydriam; Deponit enim elata
graeca fecundiae ad rogantiam. & ad humilem
ac simplicem prophaicum se inclinans sermonem. dic;
bibetu. & camelos ad aquabo; Sed dicet fortasse;
Si puer prophaici sermonis tenet figuram. quomo-
do potatur a rebecca. quam ipse magis potare
debet. Uide ergo. ne forte sicut & dnr ihs cū ipse
sit panis uitae. & ipse pascat animas esurientes.
ipse rursum esurire se fatetur. cum dic. esuriui
& dedistis mihi manducare. & iterū cum ipse sit
aquae uiuae. & potum dat omnib; sitientib;. rursū
ipse dicit ad samaritanam. da mihi bibere; sic &
prophaicus sermo. cū ipse potū dat sitientib;.
nihilominus ipse abhis puteri dicitur. cū
studiosorum exercitatae & uigilantiae susceptis;
Haec ergo tales animae quae agit cunctae. quae
tam propriae. & tantae eruditione subnixae
quae de profundis haurire scientiae fluentae
consuerunt. ipsae potest copulari nuptiis xpi;